

den er kommen derfra, dog er meget stor Formodning derfor. Jeg tror, at man vil være fuldkommen paa den sikre Side, naar man gaar ud fra, at en meget stor Del af de 14—15,000 Ildebrande, hvortil Aarsagen til Ildens Opkomst ikke er oplyst, ogsaa skyldes Mangler ved Skorstenen. Jeg tror derfor virkelig, at disse Skorstensmangler baade i Henseende til mangelfuld Rensning og især i Henseende til Bygningsmangler ved Skorstenen, saa at Skorstenen Tid efter anden er gaaet i Forfald, medføre saa betydelig Skade, at den Udgift, som følger med at holde disse faste, autoriserede Skorstensfejere, vil blive meget ringe i Forhold til det, der derved vil kunne ventes at blive sparet paa Brandkontingenterne.

Jeg tror nemlig i Modsætning til det ærede Medlem for Nibe (Kvist) og et andet æret Medlem, at de Ildebrande, som skyldes Brandstiftelser — de ere mange for mange — i Virkeligheden ere et mindre Procentantal af de samlede Ildebrande, end man er tilbøjelig til at tro, og jeg henviser i denne Henseende til den Sammenligning mellem de forskellige Brandaarsager, der findes opførte Till. A. Sp. 2275—76 i Anmærkningerne. Det er oven i Købet blevet sagt, og der kan vel ogsaa være noget i det, at det erfaringsmæssigt har vist sig, at naar der paa en Egn har været en Ildebrandskommission, er Brandenes Antal i den nærmeste Tid derefter taget meget væsentligt af. Dette skyldes naturligvis noget, at Folk, som have tænkt, at det kunde være behageligt at faa Gaarden til at brænde, ere komne til at tænke paa, hvad der er passeret, medens Ildebrandskommissionen var der, og da ere komne til det Resultat, at Behageligheden ikke kan opveje den mulige Ubehagelighed. Men for en væsentlig Del kan det ogsaa tænkes at ligge deri, at Kommissionen først er kommen, efter at det har brændt rigtig lystigt paa Egnen, saaledes at Egnen i en vis Forstand kunde tænkes at være brændt ud. De allerfleste af de Folk, som have siddet daarligt i det — det plejer jo at være Grunden til Brandstiftelse fra Ejernes Side — og som have trængt til at brænde deres Ejendom af, have allerede faaet deres Trang tilfredsstillet, før Kommissionen tager fat. Jeg tror, at der ikke er saa lidt i den Tanke. Dernæst spiller det vist ogsaa en meget stor Rolle, at naar en saadan Ildebrandskommission har været paa en Egn og har indledet Undersøgelser, har det vel i adskillige Tilfælde ført til, at de paa-gældende Ejere ere blevne overbeviste om

Brandstiftelse og ere blevne dømte, men at det i øvrigt har ført med sig, at i en stor Del af Tilfældene, hvor det ikke er lykkedes at faa fat paa nogen Person, der kunde paavises som Gerningsmanden, ere Folk i den nærmeste Tid derefter blevne vakte af deres sædvanlige Slummer og Ligeegyldighed for Brandfare, idet de have set, at der har været Tilfælde, hvor Folk, som ikke ere blevne overbeviste om Brandstiftelse, men have paastaaet, at Branden maatte skyldes et eller andet Uheld, have haft Ubehageligheder deraf under Kommissionens Nærværelse. Derfor sige de til sig selv: Vi maa være forsigtige med Ilden og sørge for, at Skorstenen og Kakkellovne og alting ere i Orden; thi det kan ske ogsaa for os, at der ved Uheld opstaar Ildebrand, og saa kunde vi blive mistænkte for at have gjort det med Villie og have Ubehageligheder deraf. Saa jeg tror i og for sig ikke, at den Erfaring, man har høstet gennem Brandkommissionerne, at der i nogen Tid efter dem er sket en Nedgang i Ildebrandene, i og for sig indeholder et Bevis for, at alle de Ildebrande, der ere opstaaede forud for Kommissionen, have været paasatte. Jeg haaber derfor, at man ved at tage dette Spørgsmaal om Skorstensfejere op til rolig og fordomsfri Overvejelse vil komme til det Resultat, at det er en nyttig Institution. — Naar man har frygtet for, at de skulde komme til at arbejde uden Konkurrence, vil det være den letteste Sag af Verden at forhindre det for Amtsraadene og Sogneraadene, idet de jo ikke behøve, som man i alt Fald indtil for nylig har gjort her i Kjøbenhavn, at lade hver enkelt Skorstensfejer have sit bestemte Distrikt, hvor han er ene om at passe Skorstenene. Der vil jo ikke være det mindste i Vejen for at gøre Distrikterne saa store, at der dér virker flere Skorstensfejere, som da ville komme til at konkurrere, idet de skulde have Betaling for Antallet af Forretningerne. I Forbindelse med Spørgsmaalet om Skorstensfejernerne staar ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt, som foreslaaet i § 45, at henlægge Tilsynet til Skorstensfejernerne. Man har sagt, at der ikke vilde være nogen Mening deri, idet de da vilde komme til at kontrollere deres eget Arbejde. Det kunde man for øvrigt komme udover ved at ansætte flere Skorstensfejere i samme Distrikt, men det forekommer mig dog, at det kun er rigtigt, naar man gaar ud fra, at det er Kommunen eller en offentlig Kasse, der skal betale Skorstensfejningen, thi saa er det